

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΥΠΕΧΩΔΕ
(Π.Ο.Σ.Ε. Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε.)

Ιπποκράτους 196-198
114 71 ΑΘΗΝΑ
τηλ. 210-6440873
fax 210-6454223

Αθήνα, 26/5/05
Α.Π.: 207

Προς 1-Υπουργό ΠΕΧΩΔΕ κ. ΣΟΥΦΛΙΑ
2-Υφυπουργό ΔΕ κ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟ
3-Υφυπουργό ΠΕΧΩ κ. ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗ
4-Γ.Γ. ΥΠΕΧΩΔΕ κ. ΚΑΤΣΙΓΙΑΝΝΗ
5-Γ.Γ. ΔΕ κ. ΤΡΥΦΩΝΙΔΗ
6-Γ.Γ. ΣΕ κ. ΚΟΥΛΟΥΜΠΗ
7-Πρόεδρο ΤΕΕ κ. ΑΛΑΒΑΝΟ
8-Προεδρο ΤΕΟ Α.Ε. κ.ΔΕΛΗΜΗΤΣΟ

Κοιν.

1-Όλους τους Συλλόγους-μέλη μας
2-εφημερίδα «ΕΚΤΟΣ ΣΧΕΔΙΟΥ»

ΘΕΜΑ: 23^ο Συνέδριο της Π.Ο.Σ.Ε.-Υ.ΠΕ.ΧΩ. & Δ.Ε.

Στις 11-13 του Μάη, στην Αθήνα, πραγματοποιήθηκε το 23^ο τακτικό Συνέδριο της Ομοσπονδίας μας, που εκπροσωπεί Συλλόγους Εργαζομένων σε Τεχνικές Υπηρεσίες σε ολόκληρη τη χώρα.

Οι εργασίες του Συνεδρίου είχαν σημαντικότατο ενδιαφέρον, γεγονός που αποδεικνύεται και από την παρουσία πολλών επίσημων προσκεκλημένων αλλά και βέβαια του συνόλου των Αντιπροσώπων περίπου 10.000 Υπαλλήλων, που ασκούν αρμοδιότητες Περιβάλλοντος, Διοίκησης, Χωροταξίας, Πολεοδομίας και Δημόσιων Έργων.

Πέρα από τα προαναφερθέντα συναφή ζητήματα, πάνω στα οποία επανειλημμένα έχουμε τοποθετηθεί και μάλιστα με έγκυρο και τεκμηριωμένο τρόπο, η Απόφαση περιέχει θέσεις και διεκδικήσεις μας, που στόχο έχουν τη βελτίωση της υπηρεσιακής, οικονομικής και κοινωνικής κατάστασης όλων των συναδέλφων μας.

Σε κάθε περίπτωση είμαστε βέβαιοι ότι θα μελετήσετε με προσοχή την Απόφαση αυτή, ώστε και εσείς, με τη σειρά σας, να κατανοήσετε πληρέστερα τους προβληματισμούς και τις δίκαιες διεκδικήσεις μας προς όφελος βέβαια των Υπηρεσιών, των με αυτοθυσία εργαζόμενων συναδέλφων μας αλλά και για το καλό των πολιτών, που απαιτούν από όλους μας το βέλτιστο.

ΑΠΟΦΑΣΗ 23^{ΟΥ} ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΗΣ ΠΟΣΕΥΠΕΧΩΔΕ

Αθήνα, 11,12,13 ΜΑΙΟΥ 2005

A. Η ΔΥΣΚΟΛΗ «ΝΕΑ» ΕΠΟΧΗ

Σε διεθνές επίπεδο αλλά και στα όρια των μεμονωμένων κρατών, όλο και πιο έντονα βγαίνουν στο προσκήνιο οι ιδέες και οι πολιτικές του πλέον άκρατου νεοφιλελευθερισμού και επηρεάζουν αρνητικά όχι μόνο τις προοπτικές για «καλύτερες μέρες για όλους» αλλά και την ίδια τη σημερινή βάση, στην οποία στοιχειωδώς στηρίζονται η κοινωνική συνοχή, σημαντικά και αυτονόητα δικαιώματα μεγάλων κατηγοριών εργαζομένων (π.χ. μονιμότητα Δημοσίων Υπαλλήλων) αλλά και μεταπολεμικές κατακτήσεις υπέρ των μισθωτών, που κατακτήθηκαν με αγώνες ή ακόμα και με αίμα.

Οι άνθρωποι του μόχθου, στους οποίους περιλαμβάνονται και οι Δημόσιοι Λειτουργοί, έχουν να αντιπαλέψουν όχι μόνο τη συστηματική υποβάθμιση της ζωής τους αλλά και μια τεχνητά ογκούμενη, μέσω των ιδιωτικών ΜΜΕ, κοινωνική δυσπιστία, που θεωρεί συλλήβδην του Δημόσιου Υπάλληλους: επαγγελματικά ανεπαρκείς και...παχυλά (!) αμειβόμενους.

Η αλλαγή αυτής της γκρίζας πραγματικότητας απαιτεί απ' όλους μας =συνειδητοποίηση των πολύπλευρων προκλήσεων =συστείρωση γύρω από τους θεσμούς και τις κατακτήσεις, που με πολυετείς προσπάθειες κατοχύρωσαν οι εργαζόμενοι =ενδυνάμωση της αλληλεγγύης μεταξύ των εργαζομένων και ειλικρινή διάθεση να αντιπαλέψουν συστηματικά όσα σχεδιάζουν γι' αυτούς οι πολέμαρχοι «τύπου Μπους» αλλά και οι οικονομικοί (αν-)εγκέφαλοι της «νέας εποχής» =προάσπιση και δραστική βελτίωση όλων των επιτευγμάτων των εργαζομένων στους ευαίσθητους και ζωτικούς τομείς της Υγείας και της Παιδείας.

B. Ο ΓΕΝΙΚΟΤΕΡΟΣ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΣ ΜΑΣ

Οι Δημόσιοι Υπάλληλοι, όπως φυσικά και το στελεχικό δυναμικό των ποικίλων Υπηρεσιών ΥΠΕΧΩΔΕ, θέλουν και μπορούν να συμβάλλουν στην αλλαγή των συσχετισμών υπέρ των Υπαλλήλων. Χρειάζονται όμως γι' αυτό: γνώση, συνέπεια και όρεξη για διεκδικητικούς αγώνες και στο χώρο δουλειάς τους και σε παράλληλη δράση με το συνολικό δημοσιοϋπαλληλικό κίνημα.

Η στρατηγική, κατά κάποιο τρόπο, κατεύθυνσή μας θα πρέπει λοιπόν να είναι συγκεκριμένη, φιλοδοξώντας να συμβάλλουμε κι εμείς σε μια πταγκόσμια προσπάθεια να διατηρηθούν οι διαχρονικές μας κατακτήσεις αλλά και να δρομολογήσουμε την αφετηρία για καινούργια επιτεύγματα προς όφελος όλων, όσοι χρόνια τώρα προσφέρουν στους δύσκολους τομείς της Χωροταξίας, των Δημόσιων Έργων, της Πολεοδομίας, της Διοίκησης, του Περιβάλλοντος...

Στο νόημα αυτό διατυπώνουμε μερικές ελάχιστες βασικές αρχές:

α-) Δεν δεχόμαστε την ασυδοσία της Αγοράς και επιζητούμε, εκτός των άλλων, ποιοτικούς ελέγχους αλλά και καταπολέμηση της ακρίβειας.

β-) Δεν δεχόμαστε να λαμβάνονται οι αποφάσεις, που αφορούν τη ζωή μας, αποκλειστικά από τα ισχυρά οικονομικά κέντρα και έξω από τους δημοκρατικούς θεσμούς.

γ-) Είμαστε ενάντια στην εντεινόμενη και ιδιαίτερα απειλητική τάση να παραδοθούν στρατηγικοί ή και αυτονότα δημόσιου χαρακτήρα τομείς στα ιδιωτικά συμφέροντα, τα οποία, και στο ΥΠΕΧΩΔΕ, περίτρανα έχουν αποδειχτεί και αναποτελεσματικά και δαπανηρά.

δ-) Θέλουμε η σημερινή εκδοχή της παγκοσμιοποίησης, μέσα από συντονισμένες προσπάθειες και συγκροτημένα σχέδια, να φέρει τη σφραγίδα της κοινωνικότητας, δίχως να αποθεώνει το ανεξέλεγκτο κέρδος σε βάρος των κοινωνικά ασθενέστερων.

ε-) Έχουμε την πεποίθηση ότι στις αξίες μιας γνήσιας κοινωνικής Δημοκρατίας δεν χωράνε αποκλεισμοί με χαρακτήρα ρατσιστικό, οικονομικό, μορφωτικό, φύλου κλπ.

στ-) Επιμένουμε στην αναθεώρηση των νομικά οπισθοδρομικών διατάξεων, που εισήγαγαν στη Δημόσια Διοίκηση, οι Ν. 3242 και 3260.

ζ-) Δουλεύουμε και συνδυάζουμε τη δράση μας και με άλλα κινήματα, ώστε να πετύχουμε ακόμα πιο ισχυρή συσπείρωση απέναντι σε μια μίζερη πραγματικότητα, που όλο και πιο έντονα μας απειλεί.

η-) Πιστεύουμε ότι προς όφελος της ισόρροπης ανάπτυξης της χώρας και για το καλό των εργαζομένων, επείγει να αποκρισταλλωθεί σύντομα και με σαφήνεια, η όποια αναγκαία νέα διοικητική διάρθρωση της χώρας. Οι περιπτοί πειραματισμοί, όπως αυτοί, που συνόδεων την απαραίτητη ίδρυση της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, πρέπει να αποφευχθούν.

θ- Θεωρούμε ότι εφεξής οι αυξήσεις στις καταβολές του 2% θα άρμοζε να παρέχονται αποκλειστικά και μόνο στα φυσικά πρόσωπα, που είναι μέλη των (πρωτοβάθμιων) Συλλόγων-μελών της Ομοσπονδίας μας.

Γ. Η ΑΠΟΨΗ ΜΑΣ ΓΙΑ ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΕΡΓΑΣΙΑΚΟΥ ΜΑΣ ΧΩΡΟΥ

α=Εισαγωγή.

Οι Τομείς, στους οποίους υπηρετούμε, είναι καίριας σημασίας για όλους τους Έλληνες αφού έμμεσα ή άμεσα σχετίζονται με την ποιότητα του

Περιβάλλοντος, τη βιωσιμότητα των πόλεών μας, την χωροταξικά ισορροπημένη ανάπτυξη της χώρας μας, την άψογη διοικητική συνδρομή των Τεχνικών Υπηρεσιών, τη μελέτη, τον προγραμματισμό, την εκτέλεση και τη συντήρηση λειτουργικών και οικονομικά σχεδιασμένων Δημόσιων Έργων κλπ.

Ενώ όμως, προσπαθούμε φιλότιμα να ανταποκριθούμε στα αυξημένα μας καθήκοντα, τα αντικίνητρα και οι δυσκολίες συνεχίζουν να υφίστανται αλλά και να επιδεινώνονται.

Για παράδειγμα, κυρίαρχο παραμένει το ζήτημα του Μισθολογίου, το οποίο, δίχως τη σωτήρια συμβολή του 2%, είναι ανάξιο και εξευτελιστικό για Δημόσιους Λειτουργούς, οι οποίοι καὶ την όρεξη έχουν καὶ την απόφαση να υπηρετήσουν το κοινωνικό σύνολο. Συμφωνούμε άλλωστε, με όσα με σαφήνεια έχει ήδη επίσημα διεκδικήσει η ΑΔΕΔΥ από την εργοδοσία σε σχέση με τις λεπτομέρειες ενός δίκαια διαρθρωμένου και δομημένου νέου Μισθολογίου.

Έτσι, κάθε σκέψη για κατάργηση των Ειδικών Λογαριασμών είναι εκ προοιμίου απορριπτέα, αφού η Ομοσπονδία μας έχει πάγια επιδίωξη τη δυναμική χρηματοδότηση του πόρου αλλά και τη σταδιακή αύξηση των παροχών προς όλους τους δικαιούχους.

Πάντως και το ζήτημα αυτό θα μπορούσε να βρει οριστική ρύθμιση, αν υπήρχε από πλευράς Πολιτείας η ειλικρινής διάθεση να σταματήσει ο διαρκής ευπαιγυμός, ώστε οι διαδικασίες Συλλογικών Διαπραγματεύσεων να αποκτήσουν επιτέλους ουσία και νόημα, κάτι που και σήμερα δεν φαίνεται να απασχολεί σοβαρά τους αρμόδιους του ΥΠΕΣΔΔΑ.

β=Οι εξειδικευμένες θέσεις μας.

1= Το προδιαγραφόμενο κύμα ιδιωτικοποιήσεων βασικών τομέων του Δημοσίου αλλά και του ΥΠΕΧΩΔΕ δεν θα προσφέρει το παραμικρό και μας βρίσκει αντίθετους. Ήδη τα διάφορα τέτοιου τύπου δαπανηρά για τους φορολογούμενους σχήματα έχουν δοκιμαστεί και απέτυχαν. Δεν είναι μάλιστα λίγες οι φορές που τελικά οι περισσότεροι από τους «σοφούς» ανάδοχους έργων προσφεύγουν απροκάλυπτα στη γνώση και την εμπειρία των δικών μας υπηρεσιακών στελεχών, τα οποία όμως, παρ’ όλες τις αδιαμφισβήτητες ικανότητές τους, είναι διαχρονικά καταδικασμένα σε μισθολογική υποβάθμιση.

Επιλεκτικά και μόνο αναφέρεται, για παράδειγμα, η περίπτωση του απαράδεκτου ΕΣΠΕΛ (του οποίου οι ουσιαστικοί έλεγχοι, υποτίθεται, εκτείνονται σε πολλαπλούς τομείς: οικονομικά στοιχεία, πτοιότητα κλπ.). Το σχήμα αυτό, λέμε εμείς, πρέπει να καταργηθεί άμεσα, ενώ προφανώς επειγεί η αναβάθμιση και οργάνωση των Περιφερειακών Εργαστηρίων Δημόσιων Έργων σε νέα βάση, με την άρτια στελέχωσή τους, τη λειτουργία τους κατά τα πρότυπα του ISO, την πρόβλεψη αναγκαίων κονδυλίων κλπ. Οι κάθε είδους έλεγχοι πρέπει να γίνονται από τις πολύπειρες Υπηρεσίες μας και μόνο.

Επίσης, με ιδιαίτερη έμφαση, θέλουμε να καυτηριάσουμε τον εκπληκτικά εύκολο τρόπο, με τον οποίο αποφασίζονται έργα παραχώρησης. Προφανώς και δεν μπορεί αυτή η κατάσταση να προχωρήσει ανεξέλεγκτα, αφού με μαθηματική ακρίβεια οδηγεί στην επιβολή τελών

και επιβαρύνσεων, που μόνο το καλώς εννοούμενο συμφέρον του πολίτη δεν προασπίζονται.

Θέλουμε, τουλάχιστον στο χώρο των Τεχνικών Υπηρεσιών, το Δ.Σ. έγκαιρα να αποκαλύπτει και να αντιτάσσεται σε κάθε απόπειρα νέας ιδιωτικοποίησης, κινητοποιώντας και ανάλογα τους συναδέλφους μας.

2= Χωρίς σύγχρονους Οργανισμούς Λειτουργίας των Υπηρεσιών (π.χ. ΟΚΧΕ, Ο.Α., Ο.Θ. κλπ.) είναι περίπου αδύνατη η έγκαιρη και έγκυρη παραγωγή του έργου εκείνου, που αυτονότα οφείλουμε να αποδώσουμε προς όφελος των πολιτών. Η κατάρτισή τους θα χρειαστεί σοβαρή μελέτη αλλά και ενεργό συμμετοχή (με καθοριστικό χαρακτήρα) και των εκπροσώπων των εργαζομένων.

3= Το ΥΠΕΧΩΔΕ μπορεί κάλλιστα να ξαναγίνει βασικός μοχλός ανάπτυξης της χώρας μας. Θετική ώθηση στην αποτελεσματικότερη δράση του θα αποτελούσε και η λειτουργική επανένταξη των κάθε είδους Τεχνικών μας Υπηρεσιών στον βασικό του κορμό. Ενδεικτικά και μόνο αναφέρονται: ΔΕΚΕ, ΔΔΕ, ΔΕΣΕ, ΔΙΠΕΧΩ, ΔΤΥ, Πολεοδομίες, Εργαστήρια κλπ. Πάντως, σε κάθε περίπτωση, οι Υπηρεσίες αυτές πρέπει άμεσα να καλυφθούν σε όλα τα ζητήματα, που καθιστούν το καθημερινό τους έργο ακόμα πιο αποτελεσματικό: εξοπλισμός, πληροφόρηση, υποδομές, προσωπικό, πιστώσεις.

4= Το αρχικά θετικό βήμα της νομικής κάλυψης των τεχνικών υπαλλήλων δεν μας καλύπτει ολοκληρωμένα. Πρέπει να δρομολογηθεί από την Πολιτεία και η αντίστοιχη κάλυψη ΟΛΩΝ των συναδέλφων μας, ανεξάρτητα από τη θέση τους στην καθημερινή λειτουργία των Υπηρεσιών.

5= Υπάρχουν στις Υπηρεσίες μας επιμέρους χώροι δουλειάς αλλά και αντίστοιχα καθήκοντα, για τα οποία αρμόζει απόλυτα η ένταξη στα βαρέα και ανθυγειενά. Η ρύθμιση αυτή είναι πάγια επιδίωξή μας και δεν είναι τυχαίο ότι αποτελεί και βασικό μας αίτημα στο πλαίσιο των Συλλογικών Διαπραγματεύσεων με την εργοδοσία.

6= Η προστάθεια των υπαλλήλων να ανταποκριθούν στις ποικίλες απαιτήσεις τις δουλειάς μας δεν διευκολύνεται από το σήμερα απαράδεκτο καθεστώς «εκτός έδρας», οδοιπορικών και (ανύπαρκτων) υπερωριών. Η έγκαιρη πρόβλεψη των απαραίτητων κονδυλίων, ιδιαίτερα για την κάλυψη των αποκεντρωμένων Υπηρεσιών, είναι ζωτικής σημασίας. Η αναπροσαρμογή προς τα πάνω είναι απόλυτα επιβεβλημένη και επείγουσα.

7= Ο N. 2910, επιμένουμε, αιφνιδίασε αρνητικά τους συναδέλφους μας, που υποχρεωτικά μετατάχτηκαν στη N.A.

Για όσους λοιπόν, διεκδικούν την «επιστροφή» στον αρχικό εργοδότη, είναι απόλυτα θεμιτή και η δικαστική διέξοδος.

Απαράδεκτο είναι το άρθρο 77 και όχι ο εργαζόμενος, που δικαιωματικά υπερασπίζεται τους γενικούς δρους της δουλειάς του, όταν αυτοί

ανατρέπονται αυθαίρετα (αλλαγή εργοδοσίας, ακούσια μεταβολή χώρου εργασίας και καθηκόντων κλπ.).

Η ΠΟΣΕΥΠΕΧΩΔΕ στηρίζει κάθε προσπάθεια άρσης των δυσμενών συνεπειών σε βάρος των συναδέλφων μας.

8= Αποφασιστικά αντίθετοι είμαστε στην εισαγωγή Διυπουργικών Κλάδων στο Δημόσιο. Ακόμα και οι τελευταίοι οπαδοί αυτού του «θεσμού» θα έχουν πλέον πειστεί πως κάτι τέτοιο θα σημάνει την επαναφορά «απ' το παράθυρο» των αυθαίρετων μεταθέσεων αλλά και των επιλεκτικών μετακινήσεων, χωρίς καμία εγγύηση για την εύρυθμη λειτουργία των Υπηρεσιών, γυρνώντας μάλιστα τη Δημόσια Διοίκηση σε ένα αποκρουστικό παρελθόν.

9= Τα ελαστικά ωράρια, που κάποιοι προγραμματίζουν για εμάς χωρίς εμάς, είναι απλώς πολιτικό ανέκδοτο. Αντί να βελτιωθούν ουσιαστικά οι συνθήκες απασχόλησής μας, σχεδιάζεται η επιμήκυνση του χρόνου δουλειάς, δίχως να λαμβάνεται υπόψη ότι η εργάσιμη εβδομάδα και το συναφές ωράριο είναι αδιαπραγμάτευτες κατακτήσεις του δημοσιούπταλληλικού κινήματος.

10= Το Δ.Σ. αυτονόητα θα συνεχίσει να διεκδικεί λύσεις και για τα προβλήματα του ΤΕΟ, με βασικό άξονα τη διαφύλαξη του κοινωνικού χαρακτήρα αυτού του άκρως δυναμικού Ταμείου.

Η καθιέρωση βελτιωτικών επιδομάτων για τους εργαζόμενους του ΤΕΟ μπορεί να διεκδικηθεί και επιτευχθεί μέσω των ιδίων πόρων αυτού του, οικονομικά, τόσο εύρωστου Ταμείου.

Η ΔΕΣΜΕΥΣΗ ΜΑΣ

Η Πανελλήνια Ομοσπονδία Σωματείων Εργαζομένων ΥΠΕΧΩΔΕ δεσμεύεται να πρωθήσει την υλοποίηση όσων περισσότερο εκτενώς αναφέρθηκαν προηγούμενα. Οι καιροί είναι δύσκολοι. Οι βολές κατά των εργαζομένων θα γίνονται όλο και πιο έντονες, υποσκάπτοντας ακόμα και αυτονόητα δικαιώματα. Ένα απ' τα πεδία, στα οποία θα δοκιμαστεί η αγωνιστική ετοιμότητα όλων μας, θα είναι και το Ασφαλιστικό γύρω από το οποίο ήδη ζεδιπλώνονται σχέδια τύπου «Γκαργκάνα». Καμία αύξηση εισφορών, λέμε εμείς, καμία αύξηση ορίων ηλικίας, καμία μείωση παροχών.

Η Ομοσπονδία θα αναλάβει άλλωστε σημαντικές περαιτέρω πρωτοβουλίες για να αναδείξει το σημαντικό έργο, που με επιμέλεια αποδίδουν καθημερινά οι εργαζόμενοι των πάσης φύσεως Τεχνικών μας Υπηρεσιών σε όλους τους ευαίσθητους τομείς, που αφ' ενός διαμορφώνουν τη συνολική φυσιογνωμία της πατρίδας μας αφ' ετέρου διασφαλίζουν την ανάπτυξη της χώρας αλλά και αναβαθμίζουν την ποιότητα ζωής όλων των συμπολιτών μας.

Είμαστε αισιόδοξοι. Η συσπείρωσή γύρω από την Ομοσπονδία μας (και τους πρωτοβάθμιους Συλλόγους) εγγυάται την επιτυχία των αγώνων μας και στο χώρο δουλειάς μας αλλά και στο πλαίσιο της γενικότερης προσπάθειας, που καταβάλλει το δημοσιούπαλληλικό κίνημα, με σόχο κοινωνικές συνθήκες αξιοκρατίας και αξιοπρεπούς διαβίωσης για όλους εκείνους, που μοχθούν καθημερινά.-

ΨΗΦΙΣΜΑ ΓΙΑ ΤΟ ΤΕΟ

Η Ομοσπονδία μας από την πρώτη στιγμή στάθηκε αλληλέγγυα στους εργαζόμενους του ΤΕΟ, ανεξάρτητα από την επιμέρους σχέση εργασίας των εκεί συναδέλφων μας.

Δίχως τον παραμικρό δισταγμό στηρίζαμε τον αγώνα των εργαζομένων ενάντια στις Αποφάσεις των κατά καιρούς αρμοδίων, που διαχρονικό στόχο είχαν και έχουν, την ανεξέλεγκτη εκμετάλλευση του παχυλού ταμείου του Οργανισμού αυτού.

Εκφράσαμε την απόλυτη διαφωνία ακόμα και στη μετατροπή του ΤΕΟ σε Α.Ε. με αμιγή μέτοχο το Δημόσιο.

Τόσο περισσότερο τώρα, είμαστε όμως αντίθετοι με την ουσιαστική πλέον εκχώρηση των Διοδίων στους ιδιώτες, με δήθεν αντάλλαγμα τη σωστή κατασκευή ή και ολοκλήρωση του εθνικού οδικού δικτύου.

α=Δεν είναι σωστό, το λέμε για πολλοστή φορά, να αλλάζει έτσι ανορθόδοξα ο εργοδότης των συναδέλφων μας, που με διαφορετικές προϋποθέσεις ξεκίνησαν την επαγγελματική τους διαδρομή.

β=Δεν πείθει κανέναν η δήθεν αναγκαιότητα της ιδιωτικοποίησης, αφού το ΤΕΟ είναι οικονομικά υγιές και απόλυτα προσοδοφόρο για τα Δημόσια Ταμεία.

γ=Δεν είναι καθόλου στη σωστή κατεύθυνση η συναφής ιδιωτικοποίηση του εθνικού οδικού δικτύου, η οποία τίποτε το θετικό δεν εγγυάται, σε όσους δικαιούνται συμφέρουσα και αξιοπρεπή μετακίνηση.

δ=Είναι απαράδεκτη η συνεπαγόμενη υποβάθμιση των περιφερειακών Υπηρεσιών Συντήρησης, απ' τις οποίες ο

πολίτης δικαίως απαιτεί σωστή λειτουργία και εξυπηρέτηση.
Άλλωστε, η απαράδεκτη εκχώρηση του ΤΕΟ θα δημιουργήσει και σοβαρότατα προβλήματα στην απρόσκοπτη συντήρηση της Εθνικής Οδοποιίας. Το ίδιο, δυστυχώς, θα ισχύσει και για την έγκαιρη και πλήρη εξασφάλιση των απαιτούμενων πόρων, οι οποίοι είναι ζήτημα αν θα μπορέσουν να εξασφαλιστούν από άλλη κατάλληλη πηγή.

Οι Σύνεδροι της ΠΟΣΕΥΠΕΧΩΔΕ θεωρούμε πως ο καλύτερος τρόπος για να συνεχίσει το ΤΕΟ να αποδίδει το σπουδαίο έργο, που όλοι, άμεσα ή έμμεσα, έχουν εκτιμήσει, χρειάζεται να παραμείνει (ουσιαστικά) Δημόσια Υπηρεσία και να λειτουργήσει απερίσπαστο, δίχως περιπτούς πειραματισμούς, προς όφελος όλων των εργαζομένων και βέβαια, πρωτίστως, των πολιτών.

